

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

بَيَانُ كُفْرٍ وَضَلَالٍ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَجُوزُ لِأَحَدٍ الْخُرُوجُ مِنْ شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ

македонски

мқдони

Објаснување на неверството и
заблудата на оној што тврди
дека е дозволено напуштање
на шеријатот на Мухамед ﷺ

Автор: Почитуваниот шејх
Абдулазиз бин Абдулах бин Баз

٢٠٠٨

بن باز ، عبد العزيز
بيان كفر وضلال من زعم أنه يجوز لأحد الخروج من شريعة محمد
صلى الله عليه وسلم - مقتوني. / عبد العزيز بن باز - ط ١. - الرياض
١٤٤٨هـ

١٧ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٤٠٣٩
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٤٦٣-٣

بَيَانُ كُفْرٍ وَضَلَالٍ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَجُوزُ لِأَحَدٍ الْخُرُوجُ مِنْ
شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ

**Објаснување на неверството и
заблудата на оној што тврди дека
е дозволено напуштање на
шеријатот на Мухамед ﷺ**

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ رَحِمَهُ اللَّهُ

Автор: Почитуваниот шејх
Абдулазиз бин Абдулах бин Баз

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Дванаесетто послание: Појаснување на неверството и заблудата на оној кој тврди дека за некого е дозволено да излезе од рамките на шеријатот на Мухаммед, салаллаху алејхи ве селем

Благодарноста му припаѓа на Аллах, Господарот на световите, Аллаховиот благослов и мир нека се над последниот од Божјите пратеници и веровесници, нашиот Пратеник Мухамед, над неговото семејство и сите асхаби.

А потоа велам: Се запознав со написот објавен во весникот „Еш-Шерк ел-Евсат“, под број 5824, на датум 5.6.1415 хиџретска година, напишан од оној што се претставил како: Абдулфетах ел-Хајик, под наслов: „Погрешно разбирање“.

Сумирано, тој го негира она што е нужно познато во исламот, поткрепено со јасните текстови и консензусот – а тоа е универзалноста на пратеништвото на Мухамед, салаллаху алејхи ве селем, и дека тој е пратен до сите луѓе.

Тој тврди дека оној што не го следи Мухамед, салаллаху алејхи ве селем, и не му се покорува, туку останува евреин или христијанин, е на вистинска вера. Потоа се дрзнува против Господарот на световите, Возвишениот, сметајќи дека Неговата мудрост во казнувањето на неверниците и грешниците е бесмислица.

Тој ги изопачува шеријатските текстови, ги вади од нивниот вистински контекст и ги толкува според своите страсти. Притоа ги занемарува доказите и јасните шеријатски текстови што недвосмислено укажуваат на универзалноста на пратеништвото на Мухамед, салаллаху алејхи ве селем, и на неверството на оној што чул за него, а не го следел, како и на тоа дека Аллах не прифаќа друга вера освен исламот. Од сите овие јасни текстови тој се оддалечува, за со своите зборови да ги измами незнајците. Ова што го прави тој претставува јасно неверство, отпадништво од исламот и порекнување и на Возвишениот Аллах и на Мухамед, салаллаху алејхи ве селем — како што тоа јасно го знае секој учен и верник што го прочитал тој напис.

Должност на надлежните е да го изведат пред суд, за да му се побара покајување, и да му се пресуди според она што го налага чистиот шеријат.

Возвишениот Аллах ја појаснил универзалноста на Пратеништвото на Мухамед, салаллаху алејхи ве селем, и дека и луѓето и џините се должни да го следат. Ова не му е непознато дури ни на оној што има најмало зрнце знаење меѓу муслиманите.

Возвишениот Аллах вели:

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨)

„Кажи: ,О, луѓе, јас сум ви на сите вас Аллахов Пратеник, Неговата власт е и на небесата и на Земјата; нема друг бог освен Него, Тој дава живот и смрт, и затоа верувајте во Аллах и во Пратеникот Негов, веровесникот, кој не знае да чита и да пишува, кој верува во Аллах и во зборовите Негови; следете го него, за да бидете упатени!“ (Ел Араф, 158) Возвишениот исто така вели:

﴿...وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هٰذَا الْقُرْءَانُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِۦ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

„...А мене овој Куран ми се објавува за со него вас и тие до кои тој ќе допре да ги опоменам...“ (Ел Енам, 19) И вели:

﴿قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (٢٦)

„Кажи: „Ако Аллах Го сакате, тогаш мене следете ме, и вас Аллах ќе ве сака и гревовите ќе ви ги прости!“ А Аллах простува и Милостив е.“ (Али Имран, 31) Следен ајет е:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ﴾

„А тој што сака друга вера освен исламот, нема да му биде примена, и тој на оној свет ќе биде меѓу губитниците.“ (Али Имран, 85) Возвишениот исто така вели:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

„Ние те пративме на целото човештво, радосни вести да им носиш и да ги опоменуваш...“ (Сабе, 28) Ајет:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

„А тебе само како милост на световите те пративме.“ (Ел Енбија, 107) Возвишениот исто така вели:

﴿...وَقُلْ لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنِ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾

„И кажи им на тие на кои им е дадена Книгата и на неписмените: „Дали сте го примиле исламот?“ Ако го примат исламот, тогаш тие се на Вистинскиот пат, а ако одбијат, твое е единствено да повикуваш! А Аллах добро

ги гледа робовите Свои!“ (Али Имран, 20) Ајет:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾

„Благословен нека е Тој што на робот Свој му го објавува Фурканот (Куранот) за да им биде опоменувач на световите.“ (Ел Фуркан, 1)

Бухари и Муслим бележат хадис од Џабир, радијаллаху анху, дека Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, рекол:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ يُحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُئِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

„Дадени ми се пет работи кои не му биле дадени никому пред мене: Помогнат сум со стравот што го чувствуваат непријателите на растојание од едномесечно патување; целата површина на Земјата е место за молитва и средство за чистење и каде и да го стигне почетокот на молитвата било кој поединец од мојот умет, нека се клања таму; дозволен ми е воениот плен кој не му е дозволен на ниеден пред мене, дозволен ми е шефаат-посредување (на Судниот ден), веровесниците се испратени само на својот народ, додека јас сум испратен на целото човештво.“

Ова е јасно излагање за универзалноста и сеопфатноста на пратеништвото на нашиот Пратеник Мухамед, саллаллаху алејхи ве селем, до сите луѓе, и дека тоа ги дерогира сите претходни верозакони, и дека оној што не го следи Мухамед, саллаллаху алејхи ве селем, и не му се покорува, е неверник, непокорен, и ја заслужува Аллаховата казна. Возвишениот Аллах вели:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ...﴾

„А тие групации кои го негираат, Огнот престојувалиште ќе им биде...” (Худ, 17)
Возвишениот исто така вели:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„Нека внимаваат тие што постапуваат спротивно на наредбата Негова, искушение некакво да не ги стигне или страдање болно да не ги снајде.” (Ен Нур, 63) Следен ајет е:

﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾

„А тој што нема да им биде покорен на Аллах и на Неговиот Пратеник, и што преку границите Негови ќе преминува, Тој ќе го фрли во Огнот во кој вечно ќе остане. Нему му припаѓа срамна казна!” (Ен Ниса, 14) Ајет:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

„А кој своето верување ќе го замени со неверување, тој заталкал од Вистинскиот пат.“ (Ел Бекаре, 108) Ајетите во овој контекст се многубројни.

Возвишениот Аллах ја споил покорноста кон Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, со покорноста кон Него, и појаснил дека оној што ќе прифати друга вера освен исламот е губитник; нема да му се прифати ниту откуп ниту замена. Возвишениот вели:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

„А тој што сака друга вера освен исламот, нема да му биде примена, и тој на оној свет ќе биде меѓу губитниците.“ (Али Имран, 85) Возвишениот исто така вели:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

„Кој ќе му се покори на Пратеникот, Му се покори и на Аллах.“ (Ен Ниса, 80) И вели:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

„Кажи: „Покорувајте Му се на Аллах и покорувајте му се на Пратеникот!“ А ако се свртите, тој е должен да го прави тоа што му се

наредува, а вие сте должни тоа што вам ви се наредува, па ако му бидете послушни, ќе бидете на Вистинскиот пат.“ (Ен Нур, 54) Ајет:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾

„Тие што не веруваат од следбениците на Книгата и многубошците, сигурно ќе бидат во огнот цехенемски, во кој вечно ќе останат; – тие се најлошите суштества.“ (Ел Бејине, 6)

Муслим во неговиот „Сахих“ бележи дека Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, рекол:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

„Се колнам во Оној во чија рака е душата на Мухамед, секој било да е евреин или христијанин што ќе чуе за мене, а потоа ќе умре и нема да поверува во она со кое сум испратен, ќе биде од жителите на огнот.“

Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, со своите зборови и дела појаснил дека верата на оној што не влегол во ислам е ништовна. Тој се борел против Евреите и христијаните, како и против другите неверници, и земал џизја од оние што ја прифаќале, за да не ја попречат исламската

порака да стигне до останатите од нив, и за да може секој што сака да влезе во ислам без страв дека неговиот народ ќе го спречи, ќе го одврати или ќе го убие.

Бухари и Муслим бележат од Ебу Хурејре, радијаллаху анху, дека рекол: „Додека бевме во џамијата, излезе Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, и рече:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمِدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَتَنَادَاهُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

„Појдете кај Евреите“, па излеговме со него сè додека не стигнавме до нивниот училиштен дом. Тогаш Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, стана, па ги повика и рече: „О Евреи, прифатете го исламот и ќе бидете спасени.“ Тие рекоа: „Ти ја пренесе пораката, о Ебу ел-Касим.“ Потоа Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, им рече: „Тоа го сакам; прифатете го исламот и ќе бидете спасени.“ Тие рекоа: „Ти ја пренесе пораката, о Ебу ел-Касим.“ Па Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, им рече: „Тоа го сакам,“ потоа го кажа тоа по третпат...“ Хадис.

Суштината е дека Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, отишол кај

еврејските учени во нивното верско училиште, ги повикал во исламот и им рекол: „Примете го исламот и ќе бидете спасени“, и тоа им го повторил.

Исто така, Аллаховиот Пратеник, салаллаху алејхи ве селем, му испратил писмо на Хераклис, повикувајќи го во ислам и известувајќи го дека, ако одбие, врз него ќе падне гревот на оние кои поради неговото одбивање ќе се воздржат од исламот. Бухари и Муслим во двата Сахиха бележат дека Хераклис побарал да му се донесе писмото на Аллаховиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, па го прочитал, и во него пишуваше:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمْتُ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

„Во името на Аллах, Милостивиот, Сомилосниот. Од Мухамед, Аллаховиот Пратеник, до Хераклис, владетелот на византијците. Мир на оној што го следи упатството. А потоа: Те повикувам во ислам. Прими ислам и ќе бидеш спасен. Ако примиш ислам, Аллах ќе ти даде награда двапати. А ако се одвратиш, врз тебе ќе биде гревот на ерисејците (твоите поданици).“

﴿يَأْهَلُ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا

نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

„О, следбеници на Книгата, дојдете да се собереме околу зборот, и нам и вам заеднички, никого освен Аллах да не обожуваме, ништо да не Му здружуваме, и едни со други, покрај Аллах, за божества да не се сметаме! Па ако не се согласат, вие кажете: „Бидете сведоци дека ние сме муслимани!“ (Али Имран, 64)

Потоа, кога се одвратија и одбија да го прифатат исламот, Аллаховиот Пратеник, алејхи селам, и неговите асхаби, Аллах да е задоволен од нив, се бореа против нив, и им ја наложија џиџата.

За да се потврди нивната заблуда и тоа дека се на невестинска вера, откако таа беше укината со верата на Мухамед, салаллаху алејхи ве селем, Возвишениот Аллах му нареди на муслиманот секој ден, во секој намаз и во секој рекат, да бара од Аллах упатство на правиот пат — исправниот и прифатениот, а тоа е исламот. Исто така, да бара заштита од патот на оние врз кои е Аллаховиот гнев — тоа се евреите и сите слични на нив, кои знаат дека се на невестина, а сепак тврдоглаво истрајуваат во тоа. И да биде заштитен од патот на оние што заталкале — кои обожуваат без знаење, мислат дека се на упатство, а всушност се во заблуда; тоа се

христијаните и сите што им сличат, кои вршат обожување во незнаење и заблуда. Сето ова е за муслиманот со целосна убеденост да знае дека секоја вера освен исламот е заблуда, дека секој што Го обожува Аллах надвор од исламот е во заблуда, а оној што не го верува ова — не е од муслиманите. Доказите од Куранот и Сунетот овој контекст се многубројни.

Затоа, должност на авторот на статијата — Абдулфетах — е веднаш да се сврти кон искрено покајание и да напише нова статија во која јавно ќе го објави своето покајание. А оној што ќе се покае искрено кај Аллах, Аллах ќе му го прими покајанието; затоа што Возвишениот Аллах вели:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

„И покајте се сите заедно пред Аллах, о, верници, за да бидете успешни.“ (Ен Нур, 31) И вели:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ﴾

„И тие кои покрај Аллах на друг бог не му се молат, и тие, коишто Аллах ги забранил, не ги убиваат, освен кога правдата бара, и кои не

прават блуд; а кој тоа го прави, ќе ја искуси казната,

страдањето на оној свет двојно ќе му биде, и во него вечно понижен ќе остане,

освен тие што ќе се покајат и ќе поверуваат и добри дела ќе прават, Аллах нивните лоши дела во добри ќе ги смени, а Аллах простува и Милостив е.“ (Ел Фуркан, 68-70) Аллаховиот Пратеник, салаллаху алејхи ве селем, рекол

«الْإِسْلَامُ يَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Исламот ги брише претходните гревови, а покајанието ги поништува.“ Хадис:

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

„Кој ќе се покае од гревот е како оној кој нема грев.“

Ајетите и хадисите во овој контекст се многубројни.

Го молам Возвишениот Аллах да ни ја покаже вистината како вистина и да не упати кон неа, а невивистината да ни ја покаже како невивистина и да не сочува од неа; да ни подари нам, на авторот Абдулфетах и на сите муслимани искрено покајание; и да не заштити сите нас од искушенијата што заведуваат и водат во заблуда, и од покорувањето на страстите и на шејтанот. Навистина, Тој е нашиот заштитник и е Семоќен.

Божјите благослови и мир нека се над
нашиот пратеник Мухамед, над неговото
семејство, асхаби, и сите што ги следат во
доброто до Судниот ден.

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-463-3